

Солодка А. Ю.

*студентка 3-го курсу юридичного коледжу
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ЗНАЧЕННЯ АДВОКАТУРИ В СТАНОВЛЕННІ УКРАЇНИ ЯК ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ У КОНТЕКСТІ ПЕРСОНАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОГО ПРАВА

За Законом адвокатури україна є добровільним професійним громадським об'єднанням, покликаним сприяти захисту прав, свободта представляти законні інтереси громадян україни, іноземців, осіб без громадянства, юридичних осіб, надавати їм різноманітну юридичну допомогу. таке визначення поняття адвокатури як правового інституту є значним кроком у напрямі визнання адвокатури як громадської організації, адже до цього часу в законодавстві не робилося акцентування на цю важливу ознаку юридичної природи адвокатури. За своєю природою вона є вільною професією, а звідси й маєгромадський характер.

але яке ж значення адвокатури у становленні сучасної україни як правової держави?

адвокатура в Україні розвивалася поступово. якщо ми розглянемо історичний шлях виникнення та розвитку адвокатури, то ми побачимо, що із самого початку в Україні існувало судове представництво.

Професійна ж адвокатура в Україні сформувалася в період польсько-литовської доби (14-16ст.).

до середини 70-х років адвокатура України пройшла великий шлях свого реформування та пошуків найефективніших форм і методів подання юридичної допомоги громадянам і організаціям.

Першим кроком в розвитку справжньої демократичної адвокатури в Україні стало прийняття 19 грудня 1992 року в ру Закону «Про адвокатуру».

але зараз адвокатура також пережила своє реформування і 5 липня 2012 року було прийнять новий закон «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

стосовно цього закону висловив свою думку один з відоміших адвокатів України Євген Солодко на одному із українських з'їзді адвокатів. Солодко відкрив слухачам своє бачення удосконалення адвокатури за допомогою цього закону. він підкреслив, що при-

йняття нового закону значно розширило повноваження адвокатів і гарантії діяльності адвокатів, з'явилося більше самоврядування. і це значний плюс для сьогоденної адвокатури. Нарешті адвокатура набула характерних їй рис – стала професійною, громадською, самостійною організацією, яка захищає права і законні інтереси громадян і організацій. адвокатура України повинна здійснювати свою діяльність на принципах верховенства закону, незалежності, демократизму, гуманізму і конфіденційності.

адвокатура відіграє важливу роль у житті держави і суспільства. суспільство розвивається разом з державою, тому рано чи пізно все потребує реформування, що зараз і відбулося в Україні. реформування адвокатури – це лише один з аспектів судово-правової реформи в Україні. Функціонування судової системи без наявності сильної адвокатури нині не уявляється реальним.

адже, якщо ми поглянемо на практику, то всім стає зрозуміло, що аксіома – сильна адвокатура є вагомим інструментом суспільства в правоохоронній сфері, регуляторна роль якого в формуванні громадської стабільності у державі неперечна. реальна можливість громадянина звернутися до професійного адвоката і отримати компетентне та вичерпне роз'яснення закону, а при необхідності надійну допомогу у відновленні порушених будь-чим, у тому числі і державою, прав – є універсальним, випробуваним століттями, стабілізуючим інструментом, без якого існування сучасного суспільства та сучасної України неможливо.

адвокатура – це неодмінний складовий елемент механізму забезпечення прав людини. якщо розглядати адвокатуру в аспекті персоналізації сучасного права, то стає зрозумілим, що серед юридичних засобів захисту прав людини чільне місце належить саме їй.

Забезпеченню належного рівня захисту покликані сприяти приписи «основних положень», які стосуються загальних обов'язків адвокатів. у них, зокрема, зазначено, що обов'язками адвокатів є: консультування клієнта про його права і обов'язки, надання допомоги клієнту законним способом і здійснення певних дій для захисту його інтересів, надання клієнту допомоги в судах, трибуналах, адміністративних органах.

важливі приписи вміщено в «основних положеннях» щодо забезпечення доступності юридичної допомоги, яку повинні надавати адвокати, а саме: обов'язок державних органів гарантувати реальний і рівний доступ до адвокатури для всіх осіб, які прожива-

ють на її території, зокрема забезпечити фінансування юридичної допомоги незаможним людям.

якщо згадати новий закон » Про адвокатуру та адвокатську діяльність», то ми можемо побачити, що там велика увага приділяється незалежності адвокатури. це дає нам змогу, проаналізувавши даний матеріал, зробити висновок, що саме від адвокатів на сьогоднішній день залежить персоналізація сучасного права адвокатури. стосовно цього Євген солодко сказав: «якщо зробити екскурс в історію, то стає ясно, що колись адвокатура вже була самоврядною. якщо не помиляюся, з 1922 року вона була єдиною такого роду організацією на території колишнього срср. і якщо прибрати ідеологічну складову, адвокатура була самодостатня і жила за законами касты, в яку допускалися обрані. і ті, хто туди потрапляв, дорожили приналежністю до цієї правової еліти. Замовлення були гарантовані, і адвокати в принципі непогано заробляли. я вважаю, що в адвокатуру повинна повернутися колишня кастовість.

можна дискутувати про те, добре чи погано те, що запропоновано в законі. час покаже. але, на мій погляд, в органи адвокатського самоврядування в першу чергу повинні входити люди, яких поважають в адвокатському співтоваристві, причому їх слід обирати не за якимось адміністративним принципом. керувати своїми колегами повинні метри адвокатури. але метри, яким нададуть таку високу довіру, в свою чергу повинні хотіти займатися організацією діяльності адвокатської спільноти. При цьому їх завдання – допомогти повернути адвокатуру минулий престиж, ту саму кастовість.» стосовно мене, то я повністю погоджуюсь з даними висловом.

сьогодні приймається ціла низка законів, документів, які стосуються ролі адвокатури, не тільки у нас, а й в Європі. відповідно до цих документів національне законодавство забезпечує належні умови для здійснення адвокатами своїх професійних обов'язків.

як уже говорилося не один раз, головна соціальна місія, фундаментальне призначення адвокатури – це захист прав людини. така теза має бути основоположною у вирішенні проблеми досконалого функціонування цього надзвичайно важливого право забезпечувального інституту.

реальна здійсненність і надійна захищеність прав людини – найвищий критерій гуманістичності, прогресивності, «якісності» адвокатури.

Проаналізувавши все вище сказане, ми можемо зробити висновок, що сьогодні персоналізація сучасного права адвокатури повністю залежить від самих адвокатів. тому саме від їх моральних якостей, етики залежить якою буде наша адвокатура сучасності і майбутнього.